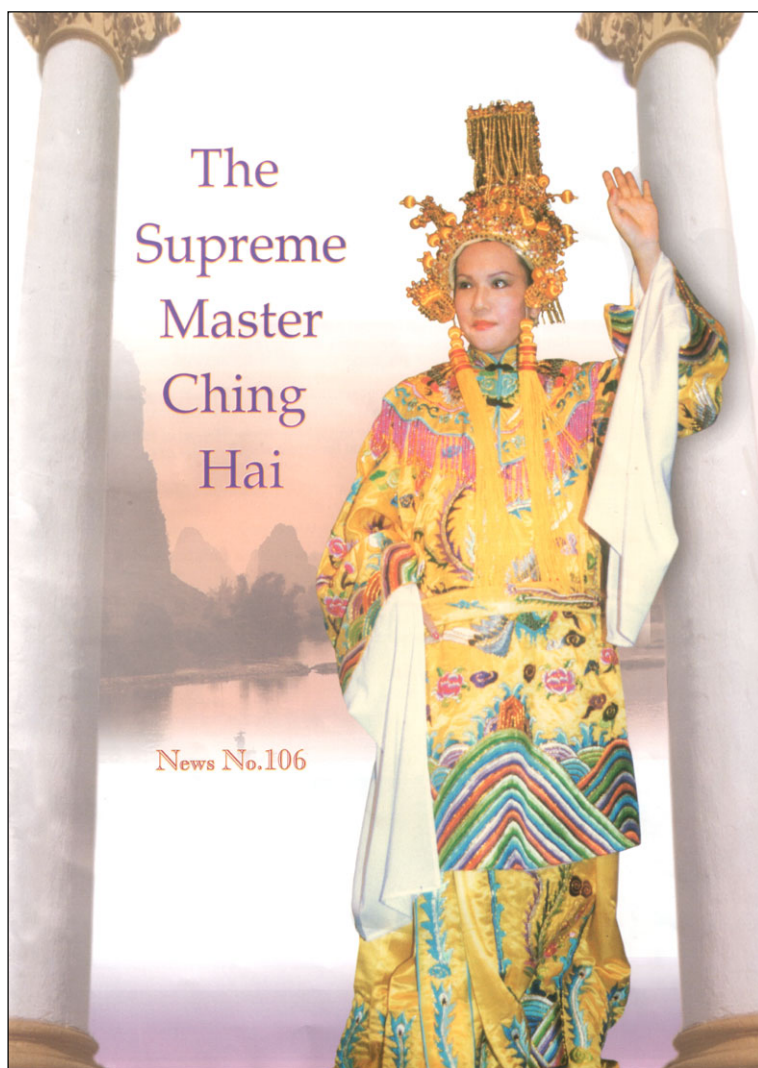

Nejvyšší Mistryně

Ching Hai

News 106

Český překlad
Říjen 1999

Mezinárodní asociace Nejvyšší Mistryně Ching Hai

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 106

25. října 1999
Český překlad

Obsah News 106

Obsah News 106	2
Proč musíme meditovat?	3
Zaměřování naší životní energie	3
Proč byste neměli odhalit vaši vnitřní zkušenost ostatním?	6
Cestování duchem do jiných planetárních světů	7
Obdržet bez dosažení	11
Perly moudrosti	13
Mistryně vypráví vtipy	14
Jízda na koni	14
Mrtvý racek	14

Tyto texty přeložili a k tisku připravili členové Mezinárodní asociace Nejvyšší Mistryně Ching Hai a jsou zdarma ke stažení na: www.spojenisbohem.cz, videozáznamy přednášek jsou k dispozici v originále na www.suprememastertv.com, s českými a slovenskými titulky www.suprememastertv.cz. Tato tiskovina není kompletní překlad cizojazyčného originálu. Originály v mnoha jazycích můžete shlédnout na www.suprememasterchinghai.org.

Obsah této tiskoviny a její slova jsou protknuty milosrdenstvím a požehnáním Nejvyšší Mistryně Ching Hai. Všechna práva jsou vyhrazena. Žádná část této tiskoviny nesmí být reprodukována v jakékoli formě či jakýmkoli prostředkem pro komerční účely. Prosíme, aby žádný z těchto materiálů nebyl upravován, krácen nebo doplňován bez předchozího souhlasu Nejvyšší Mistryně Ching Hai nebo vydavatele. Tím se případný neoprávněný nakladatel uchrání od spáchání zlého karmického skutku.

www.spojeniesbohom.sk

www.suprememastertv.cz

www.spojenisbohem.cz

+421 903 100 216 slovenčina, angličtina

+420 608 265 305 čeština, angličtina

Proč musíme meditovat?

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 106
20. února 1992
Hongkong
originál v čínštině

Máme války, krev, strádání a uprchlíky po celém světě. To je vše proto, že neužíváme naši moudrost. Místo toho spoléháme na naše ego, mysl a arogantní zvyky. Myslíme si, že je to stejné, že tady není žádný rozdíl. Je tady rozdíl! Dokonce i šaty jsou někdy rozdílné. Rozdílné materiály způsobí rozdílné fyzické pocity. Studený vzduch z klimatizace je jiný než studený vzduch venku. Nemůžeme říct, že jsou stejné jenom proto, že mají stejnou teplotu. Nejsou stejné! Jsou z různého materiálu.

Například když stoupáme vysoko do hor, je tam chladněji nebo dokonce sněží, necítíme se moc unaveni, protože vzduch tam nahoře je přírodní. Může tam být velice chladno, ale poté, co vdechujeme kyslík ze vzduchu, se teplo nastřádá a po těle nám bude příjemně. Na druhé straně, když jsme v klimatizované místnosti, kde není dobrá ventilace, můžeme se cítit unaveně, i když je tam studený vzduch. Není to moc dobré pro naše tělo. Když opustíme klimatizovanou místnost, nezdá se, že bychom byli schopni se rychle fyzicky přizpůsobit, a když se probudíme ze spánku, naše tváře jsou bledé. Když žijeme nebo pracujeme v klimatizované místnosti dlouhou dobu, naše tváře zezelenají. Vypadali bychom růžověji, i kdyby na horách bylo mnohem chladněji.

Mohli bychom si samozřejmě vyvinout svoji svobodu, ale musíme najít, co je lepší dělat. Jenom proto, že jsme svobodní, nemusí to znamenat, že si jednoduše můžeme dělat, co chceme. Měli bychom užívat náš mozek, naši moudrost, když jednáme. Užívejte ho, dokud ho máte. Nejednejte slepě a záměrně. Pokud kupujeme věci dobré, nebo špatné, tak to zabere stejné množství času a pravděpodobně zaplatíme stejné množství peněz, a spíše víc peněz za ty špatné věci. Proto cokoliv děláme, měli bychom se snažit užívat náš rozum a naši moudrost. Ušetří nám to spoustu času a energie a budeme z toho mít výhody obě strany – my i ti ostatní. To je důvod, proč potřebujeme užívat duchovní praxi. Tento důvod je velice logický.

Zaměřování naší životní energie

Pokud užíváme lupu a zaměřujeme sluneční paprsky, můžeme pod nimi zapálit oheň v bodě, kde se paprsky střetnou. Jinak dokonce, i když je tam spousta paprsků, nemůžeme z nich získat užitek. Podobně je naše životní síla rozptýlená přes naše tělo a dokonce i venku. Když dáváme něčemu pozornost, dáváme tomu moc, dáváme tomu naši životní sílu. Proto tím, že zaměřujeme celou naši pozornost do jednoho bodu, můžeme řešit jakýkoliv problém. Můžeme vytvořit oheň, který bude hořet nebo spálí všechny překážky. Je to velice logické, nic mystického.

Vyhněte se pověrám v duchovní kultivaci. Snažte se rozumět zcela, proč praktikujete tuto metodu a proč byste se měli zaměřit na tento bod. (Mistryně ukazuje na oko moudrosti.) Když přemýšlíme, neužíváme tento bod a nespojujeme naše obočí? My spojujeme naše obočí, protože se chceme koncentrovat, je to přirozené. Podobně víme, že bychom se měli zaměřit na tento bod, abychom ochraňovali naši energii od jejího unikání a aby nebyla ničena z venku. Neroste naše síla více, když se koncentrujeme sem, do tohoto bodu? A není to rychlejší pro náš pokrok? Ano! Například jednou rukou můžeme pouze postrčit a otevřít dveře, ale se dvěma rukama je můžeme rozbít, pokud chceme. To je velice jednoduché a logické, nic mystického. Duchovní praxe je vědecká záležitost, takže o tom nemějte pochyby. Pravděpodobně budete protestovat a hádat se se mnou, jak se může naše energie rozptýlit, když se podíváme na něco, co je venku?

Rozptýlí se, jak jinak by mohli hypnotizéři získat nadvládu nad lidmi? Vyšlou svoji energii, aby někoho řídili. Jak můžete říct, že neužívají svoji sílu? Užívají! Někteří lidé nacvičují zaměření jejich myšlenek a hýbají s věcmi nahoru nebo dolů ve vzduchu – podle toho, jak chtějí. Jsou dokonce lidé, kteří mohou pomocí svých myšlenek někoho zabít – dokonce i na velkou vzdálenost. Můžete je stále najít v Tibetu nebo spíše v Číně. Vaše zaměřené myšlení je velice mocné. Nemyslete si, že když vaše myšlenky jsou zaměřeny na jiné věci, že s vaší energií není plýtváno. Ano, je! Plýtvá to naší moudrostí.

Abyste například byli v něčem perfektní, musíte se na to dívat nebo na to ustavičně myslet. To se dá aplikovat na cokoli, dokonce na hraní hudby nebo na praní prádla. Když pereme prádlo, musíme se nejdříve podívat na ty fleky a rozhodnout se, jak je vyčistit, vydrhnout kartáčem nebo setřít. V případě umělců, oni se musejí velice soustředit, aby vytvořili velice dobrý obraz nebo sochu. Někdy vidíte muže nebo ženu, která se vám velice líbí, a potom můžete říct, že neplýtváte vaší energií? Ano, plýtváte! Pokud se na něho nebo na ni zůstanete dívat, on bude něco cítit a možná dokonce za chvíli vámi bude okouzlen. Vlastně užíváte vaši sílu, abyste ho zaujali. Nemůžete popřít, že rozptylujete svoji energii!

Proto bychom měli všechnu naši sílu, která by se mohla ztratit, koncentrovat a šetřit tolik, kolik je to jen možné. Stejně tak, jako šetřit peníze. Pokud utrácíme peníze, takže se nám to líbí, dokonce za věci, které nepotřebujete, nikdy nebudete mít dost peněz. A pokud utrácíme jenom přiměřeně, jeden dolar ušetřený znamená jeden dolar vydělaný. Tak, jak rostou naše úspory, naše životy se budou zlepšovat a nebudeme muset pracovat tak těžce. Potom, co jsme ušetřili velké množství peněz, můžeme si jednoduše koupit, cokoli je pro nás důležité a potřebné. Bez peněz si nemůžeme koupit dokonce ani základní věci, proto si nejdříve ušetříme, a potom si můžeme koupit, cokoli potřebujeme.

Stejným způsobem, jako se ztrácí naše energie do vnějšího světa každý den, my ji můžeme uchránit meditací. Kdykoliv můžete nějaký čas ušetřit, ušetřete ho – je to lepší než nic. Během 24 hodin si můžeme dát stranou 2,5 hodiny, je to 1/10 našeho času, abychom opět dobyli naši životní sílu a koncentrovali naši energii. Potom jí můžeme mít dost, abychom utráceli tuto energii v průběhu zbylého dne. Je to stejné, jako když máme čas utrácet naše peníze, musíme si nejprve udělat čas tyto peníze vydělat. Pracujeme 8 hodin denně, abychom si vydělali na naše utrácení během 24 hodin.

Ted' ušetříme jenom 2,5 hodiny na meditaci, abychom měli na naše spotřebovávání během 24 hodin. Já si nemyslím, že to je nelogické. Skutečně si myslím, že je to příliš málo! Proto zasvěcení neznamená, že je všechno splněno. Stále musíte jít domů a pokračovat v práci. Získání zasvěcení – to je, jako být přijat do práce v továrně. Váš šéf vás najal a nemyslete si, že vás bude platit každý měsíc. Musíte tam chodit každý den, musíte být vůči šéfovi zodpovědní, a potom vás bude platit za vaši každodenní práci. Podobně my meditujeme každý den, abychom si vydělali naši moudrost a sílu, a potom budeme pozorovat více neuvěřitelných věcí. Není to ani magická síla nebo požehnaná odměna, je to jenom energie, kterou jste si ušetřili. Objeví se a pomůže vám vyřešit mnoho problémů, což bylo předtím nemožné. Je to velice logické!

Někdy jsme byli bohatí, ale utráceli jsme hloupě nakupováním všeho, co jsme viděli, i když jsme to nepotřebovali. Utratili jsme peníze kupováním věcí, pro které jsme neměli ani místo. Postupně to začal být problém. Měli jsme mnoho věcí a nebylo tam dokonce místo pro to, abychom tam byli, takže jsme se cítili nepříjemně a nepohodlně. Abychom se tomuto mohli vyhnout, s těmito věcmi nějak naložit, museli jsme se rozhodnout, že už více nebudeme hloupě nakupovat. Ted' máme více místa a více ušetřených peněz. Když vidíme něco důležitého, pěkného, pohodlného, co se nám líbí nebo nám vyhovuje, můžeme si to koupit z našich úspor. Když si to koupíme, skutečně víme, že se nám to líbí. Cítíme se pohodlně, peníze byly dobře investovány a věci jsou dobré, až si myslíme, že je to neuvěřitelné. „Proč jsem si nebyl nikdy schopen tohle koupit?“ Můžeme si dokonce myslet, že to spadlo z nebe do našeho domu. Vůbec ne! Jsou to naše peníze. Ušetřili jsme si hodně peněz, takže si teď můžeme koupit hodnotnou věc. Když jsme utráceli hloupě, neodvážili jsme se dokonce ani podívat na tyto hodnotné věci, a ani jsme se nezmiňovali o tom, že bychom si je koupili!

Dříve jsme utráceli spoustu vitality a energie díváním se ven a mysleli jsme si, že nám to přinese útěchu a pohodlí. Pravda je, že nám to přinese jenom frustraci. Je to, jako když jsme si koupili hloupě mnoho věcí a zaplnili náš domov, takže tam nezbylo místo ani pro nás. Cítili jsme se přidušení a zatíženi. Měli jsme spoustu věcí, které jsme nemohli zvládnout, karmické překážky, které jsme nemohli obejít, nebo příčiny a důsledky, kterým jsme nemohli utéct. Enormní síla, kterou jsme nahromadili, nám pomůže naložit s naší dříve nezvládnutelnou karmou, omezí ji trochu, a to pro nás bude mnohem pohodlnější nebo s tím budeme schopni nakládat jinak. Tudíž se náš život stane v mnohém pohodlnější, jak budeme postupovat a růst v naší duchovní praxi.

Tuto praxi musíme provádět opravdu srdcem a se skutečnou upřímností. Upřímnost může pomoci se koncentrovat. Pokud nejsme upřímní, praktikujeme jenom náhodně nebo lenošně, nebo to dokonce nebudeme vůbec dělat. Je to velice logické. Musím uvést nějaké světové příklady, abyste to pochopili. Když jste například upřímní v lásce nebo skutečně někoho milujete, nemáte strach z útrap. Nezáleží na tom, jak daleko je jeho domov, jdete, abyste ho viděli. Nezáleží na tom, jaká je jeho povaha, ale akceptujete ho. Snesete cokoli, abyste si ho vzali. Pokud ohledně něho nejste upřímní, vidíte ho, jako by jste neviděli. Nic necítíte. Nechybí vám, necítíte, že byste za ním měli jet. Dokonce vůbec necítíte, že byste se s ním chtěli oženit nebo získat jeho srdce. Pokud se nesnažíte, jak nejlépe můžete, samozřejmě ho nezískáte, protože to není to, co vy chcete. Pravděpodobně chcete někoho jiného nebo něco jiného. Možná si chcete vzít dovolenou nebo mít nějakou zábavu. Nechybí vám. Přirozeně ho nezískáte. Na druhé straně on se o vás také moc nestará. Protože nejste upřímní, nezdařilo se vám ho přitáhnout nebo získat jeho srdce.

Je to stejné s naší moudrostí a neuvěřitelnou silou. Pouze pokud skutečně chceme, potom budeme dělat to nejlepší, co můžeme, abychom je získali. Naše mysl a duše se bude snažit, aby je získala. Když je nechceme, my je nezískáme. Není to logické? Ano. Zaměřujeme se na to, abychom něco dostali, pouze když to skutečně chceme. Jinak se nestaráme, jestli to přijde, nebo ne. Proto je nejdůležitější, že jsme upřímní v naší duchovní praxi. Nedělejte pro ostatní show. Neznamená to, že byste měli tajit fakt, že meditujete, ale musíte se vyhnout vychloubání ohledně toho.

Proč byste neměli odhalit vaši vnitřní zkušenost ostatním?

Když se lidé ptají, co praktikujete, měli byste jim odpovědět: „Praktikuji Metodu Quan Yin a cítím se ohledně toho velice dobře. Medituji tolik a tolik hodin denně a jsem vegetarián.“ Jenom jim neříkejte o vašich vnitřních zkušenostech. Proč? Když jim to řeknete, nemuseli by vám věřit. Mohli by se vám posmívat. Většina lidí na světě by tomu nevěřila! Když jsem včera hovořila o jiných planetách, lidé se mne ptali: „Jak můžete dokázat, že tyto planety existují? Může to být vaše představa?“ Tady bylo už tolik zpráv v novinách a televizi o UFO a mimozemšťanech, takže tomu lidé nevěří! Představte si, co si lidé budou myslet, když jim budete vyprávět o vaší vnitřní zkušenosti? Dokud jim nemůžeme ukázat UFO (Mistryně se směje), jak je můžeme přesvědčit, aby nám věřili?

Já mám „to neštěstí“, že jsem byla vybrána, abych sloužila jako osvícená Mistryně. Takže já musím mluvit o všem a dělat ze sebe toho hlupáka. Někdo musí udělat oběť! Když už mi Bůh dal toto označení, nebo „byznys“, já to musím dělat. Jinak když odhalíme naše vnitřní zkušenosti a duchovní úroveň, velice často vyvoláme smích u ostatních a získáme opačný efekt. My mluvíme proto, že chceme, aby další uvěřili a důvěřovali duchovním praktikám, ale místo toho se nám mohou vysmívat a napadat nás. To může narušit naši víru. Kdyby lidé opakovaně říkali, že to je naše představa, my bychom jim mohli časem uvěřit, že to je skutečně naše představa. Výsledkem by bylo, že bychom mohli chtít přestat, což by mohl být problém! Není špatné pro nás mluvit o takových věcech, ale velice často nebudeme mít vnitřní zkušenost poté, co o tom budeme mluvit, přijdeme o tu zkušenost. Poté budeme mít úpadek i v duchovní praxi. Proto je lepší si nechat naše vnitřní zkušenosti pro sebe a zdržet se mluvení o tom, že vidíme nějakého Buddhu nebo světlo, nebo slyšíme nějaký zvuk. Lidé se mohou ptát a vy jim můžete říct: „Dobrá! Mezi námi, kteří praktikujeme Metodu Quan Yin, někteří z nás mohou vidět světlo a někteří mohou slyšet určité zvuky.“

Dejte jim všeobecné znaky místo toho, abyste jim říkali, že to jste vy, kdo slyší zvuk. Vy můžete říct: „Já také mám nějaké z těchto zkušeností. Samozřejmě já mám nějakou zkušenost, ale nemohu ti o tom říkat.“ To by mělo stačit. My si nemusíme naprosto zalepit naši pusy. Kdybychom neřekli nic, jak potom mohou lidé slyšet o Metodě Quan Yin a o výhodách, které mohou vyplynout z jejího praktikování? Jak to budou chtít lidé praktikovat společně s námi? Řekněte, co musíte říct, ale nediskutujte o vaší vnitřní zkušenosti a detailních instrukcích, které vám byly dány během zasvěcení. Bez mého souhlasu se nemohou odhalovat, protože jste se je nenaučili dobře. Bylo by to neužitečné pro vás hovořit o těchto věcech.

Pokud jste se například zrovna naučili pár prvních slov z angličtiny a potom byste šli ven a učili ostatní, jaký užitek z toho může být? Jaký je důvod. Já vám nezakazuji nic dělat. Ani nevytvářím nějaké tajemno. Ačkoliv je zde něco, co nesmíte zapomenout. Když něco děláme na tomto světě a pokud bychom se tím chlubili, pravděpodobně neuspějeme. Pokud je to pravda pro události ve světě, potom je to také pravda pro nás, udržet naši duchovní praxi v tajnosti. Tento svět náleží Maya (král iluzí). Ti lokajové jsou všude připraveni napadnout a zahnat lidi, kteří praktikují. Kdyby slyšeli, že mezi sebou máme poklad, pohodlí a dobrý pocit a takové věci jako nirvána, budou se snažit nám zabraňovat. Jsou žárliví a nepraktikují duchovno, protože nechtějí. Kdyby věděli, že je pro nás velice přínosné praktikovat tuto metodu, určitě by nás napadali. To je způsob, jak tento svět funguje.

Když máte peníze a postavení, lidé vás budou nenávidět. Nebo když jste úspěšní v učení lidí a máte spoustu žáků, lidé vás také budou napadat. Jsou konflikty a rozepře v mnoha náboženstvích, protože přívrženci chybně praktikují. Místo toho, aby se stali Božími dětmi, stávají se otroky a nástroji Maya. A to je důvod, proč bychom měli věnovat pozornost těm obtížnějším bodům na naší duchovní cestě. To je vše! Nechci na vás uvalit nějaký striktní zákaz nebo regulaci. Ne, to opravdu nechci! To jsou jednoduché tajné triky, které musíme znát, abychom se ochránili na své duchovní cestě.

Cestování duchem do jiných planetárních světů

Samozřejmě je v pořádku si lehnout, když meditujeme, ale je také jednodušší při tom usnout. Usneme dokonce, i když sedíme. Představte si, co se to stane, když si lehne. Mám stejný problém, protože také usnu, když si lehnu. Neznamená to, že spaní je neužitečné, my potřebujeme dostatek spánku.

Naše tělo potřebuje obnovu a naše duše potřebuje také odpočinek. Vyberte si vhodný čas na meditaci, čas, kdy nejste moc unavení. Proč upřednostňujeme meditování ráno a večer? Je lepší meditovat ráno, kdy jsme měli dostatek spánku. Samozřejmě se vám nechce vstávat, ale raději vstaňte, protože to je nejlepší čas pro meditaci. Samozřejmě to vyžaduje odvahu, touhu a upřímnost, jinak je velice obtížné to dělat!

Někdy, když spíte, budete vytaženi. Obvykle si to neuvědomujete, když se to stane. Náhodně si to uvědomíte, ale to pouze zapříčiňuje problémy. Například včera člověk, který praktikuje, mi říkal: „Mistryně, velice často jde moje duše pryč, když spím, a já se vidím, jak ležím dole. Říkám si, že je to moje fyzické tělo. A já jsem se bál, a potom jsem se vrátil zpátky.“ Já jsem mu řekla, že od té doby, co jsme stále spjati se svým tělem, je to legrační jít ven na nějaký čas. Fyzické tělo nemůže utéct, když nejsme poblíž. To se může pohybovat pouze, když jsme v něm. Jsme to my a ne tělo, které se pohybuje. Jinak, když někdo umře, tělo zůstává nezměněno a oči, uši jsou tam pořád, tak proč se to tělo nepohybuje? Nebude to křičet, když ho bouchnete, a nebude vám odpovídat, když ho budete hubovat. To dokazuje, že tělo nemůže fungovat samo o sobě. Může se pohybovat, pouze když jsme uvnitř. Proto když jdete ven a vidíte, že tělo je tam, je to příliš skvělé. Ono neodejde pryč, nemějte strach. Pokud máte strach, potom najděte moji pomoc: „Mistryně, prosím, ochraň mne!“ Bude to skvělé, když mne necháte, abych vás vzala

nahoru! To je důvod, proč vás to nenechám vědět, když vás někdy беру ven, zatímco spíte. Je to problém, když jste si toho vědomi! Nemůžu vás vléci ven. Je to jenom mizerné a páchnoucí maso, ke kterému jste ještě uvázáni vši svou silou. Vy jste byli uvnitř celý váš život a jdete ven jednou za dlouhý čas, takže jste s vaším tělem těsně svázáni. Kdo by vám věřil, když přísaháte: „Já opravdu chci být osvobozen od zrození a smrti,“ – když dokonce nemůžete opustit ani toto mizerné maso a kůži. Kam byste asi šli?

Je mnoho planet v našem vesmíru. Nepochybujte o tom. Vy víte, když se podíváte nahoru a vidíte hvězdy! Jsou tam planety. Některé z nich jsou obydlené, některé ne. Některé jsou vysoce civilizované a některé jsou velice pozadu. Naše Země nemůže být jedinou planetou v celém vesmíru. To by bylo takové plýtvání! Mohl by Stvořitel být tak hloupý a stvořit pouze tuto Zemi? Je tady bezpočet planet! Nedávno udělali vědci nějaký objev a zdá se, že mají důkaz, že některé planety jsou obydlené, ale nemohou tam jít. Obyvatelé některých duchovních planet nemají tělo jako naše, takže tam nemůžeme vidět žádné lidi. Ale to neznamená, že neexistují.

Tyto duchovní planety jsou nadřazené naší Zemi a dalším zemím. Když říkáme „země“, mluvíme o planetách, jako je naše Země, náš svět. My nazýváme tyto materiální planety „zeměmi“, protože všechno zde je materiální, viditelné, dá se to osahat. A ten druhý druh já nazývám „duchovními planetami“, protože nevíme, jak nazvat tyto duchovní světy. V dimenzích vysoce vyvinutých duchovních bytostí nemají fyzická těla. Musíme pozvednout naše vibrace, abychom dosáhli jejich úrovně před tím, než je můžeme cítit nebo vidět jejich existenci. Nemůžeme je vidět, protože jsme příliš hrubí.

Nemluvme o nadřazených světech, ale uveďme příklad, který je bližší našemu světu. Někteří lidé mohou vidět duchy mrtvých lidí, ale jiní lidé nemohou, protože jejich vibrace jsou odlišné od těch našeho fyzického těla. Oni mají stále těla, pouze jiná. Stan je podobný domu, ale materiál je jiný. Můžeme to jednoduše rozpárat nožem a dokonce to roztrhat rukama. Dřevěné domy jsou vyrobeny z jiného materiálu a jsou houževnatější. Domy postavené z cementu jsou ještě pevnější.

Lidé v Hongkongu staví domy ze skla, což vypadá nádherně, světle a pohodlně. Je velice pohodlné se dívat z nich ven. Kdyby všechno bylo v Hongkongu postavené z betonu, tak vysoké a hrubé, mám obavu, že nikdo by nebyl schopen to snést. Málo místa a úzký prostor dovede lidi k šílenství a lidé se budou cítit uvěznění. Proto jsou budovy v Hongkongu blízko civilizovanému světu. V některých světech jsou budovy stavěny z krystalů. Dům vypadá, že tam je, ale není tam pocit vězení. Lidé mohou chodit skrze zdi, protože neexistují

ve skutečnosti, dokonce i když tam jsou. Jsou měkké a velice pohodlné. Nejsou tam vysoké uzavřené zdi, aby blokovaly výhled. Interiér je velice prostorný díky průhledným zdem. Budovy s velkými skleněnými okny jsou bližší těm z vyšších civilizací, i když tyto více civilizované světy nejsou nutně duchovními světy. Já neříkám, že jsou to nejvyšší světy. Můžeme říci, že to jsou světy, které přináležejí nebeskému království.

Pouze lidé v tomto království mohou stavět takové domy a milovat život v nich. Je to bližší tomu druhu světa, to je vše. Oni si podvědomě pamatují, že jsou ve světě takové budovy, kde dříve žili. Lidé v jiných místech nepřemýšlejí o stavění těchto druhů domů, oni dokonce na to nemyslí, natož aby je stavěli. Pouze lidé blíže tomuto druhu civilizovaného světa budou stavět tyto druhy domů a rádi v nich žít. A to uvádím pouze příklad běžné logiky. Kdekoliv duchovní praktikující žije, tam je fajn. Křišťálové budovy nejsou na té nejvyšší úrovni. Domy nejsou důležité. Když naplníme naši duchovní praxi, můžeme si postavit náš vlastní dům. Na jakýkoliv dům budeme myslet, budeme ho manifestovat. Záleží na naší představě a talentu ve stavění, můžeme postavit cokoli. Dům je postaven ještě předtím, než vstoupíte do toho království. Naše požehnané odměny budou určovat, jaký druh domu máme.

Když žil Shakyamuni Buddha, jeho bratranec byl jedním z jeho klášterních žáků. On nepraktikoval dobře, ale místo toho si hověl ve světských radovánkách. Velice často se kradl zpět domů, aby viděl svoji krásnou ženu. Shakyamuni Buddha byl u jeho důvtipného konce, jako mnich by neposlouchal jeho rady. Jednoho dne, když tento mnich spal nebo meditoval, zjistil, že je sám ve velice krásném světě, kde byl vítán mnoha božstvy a anděly. Hrála tam sladká hudba, byla tam krásná krajina a nádherné paláce. Byl pozván, aby žil v paláci, kde na něho čekala božstva, bavila ho těmi nejlepšími tanci a zpěvy a servírovala mu ta nejlepší vína a jídla z nebes. Zeptal se božstev: „Řeknete mi, prosím, kde to jsem? Čí je to palác? Je tak krásný. A vy, nádherné ženy – z které domácnosti přicházíte?“

Božstva mu řekla: „Tento palác je připraven pro bratrance Shakyamuni Buddhy a jeho jméno je takové a takové.“ Oni dělali, že nevědí, kdo on je. „Pokud bude dobře praktikovat, přijde sem a bude tady žít. My jsme jeho panny.“ On si všiml velké záře, že tyto panny jsou stokrát a tisíckrát krásnější než jeho žena. Víno a jídlo bylo skvělé, broskve a všechno ovoce bylo fantastické a mnohokrát větší než to, co bylo na naší zemi. Zeptal se: „Mohu tady odteďka zůstat? Já jsem ten člověk a tento dům, stejně tak jako vy všichni, patří mně. Dobrá, jsem tady, abych zůstal!“

Jejich odpověď byla: „Ne, nemůžeš. Nesplnil jsi svoji duchovní praxi. Pouze pokud ji vykonáš, můžeš přijít a zůstat tady. Budeme na tebe čekat. Dnes ti ukazujeme pouze, jaké bude tvoje budoucí bydliště, jak vypadá.“ Bylo to, jako podívat se na dům, abychom viděli, jestli se nám bude líbit, nebo ne, předtím, než se rozhodneme ho koupit. „Teď jsi viděl svůj dům snů a můžeš přijít později. Budeme na tebe čekat. Nebude to trvat dlouho, jenom pár dní.“ Zeptal se: „Co? Jenom pár dní? Neříkali jste předtím, že musím praktikovat dole několik desetiletí?“ Oni odpověděli: „To je pravda! Tady je to pár dní, ale to odpovídá několika desetiletím tam dole!“ (Mistryně se směje.) Najednou pocítil velké zklamání. Nemohl tam zůstat, protože dostatečně nepraktikoval, aby byl stálý v jeho srdci. Kromě toho, jeho čas ještě nenadešel.

Byl velice zklamán, protože mu toto místo skutečně chybělo. Najednou ho Shakyamuni nakopl do pekla, aby se tam podíval. Sotva se vrátil z nebe, ocitl se v pekle. Tady viděl mnoho

hrozných duchů s dlouhými tesáky, velkými nosy, černýma očima, hroznými vlasy a obličejí, které byly zastrašující, až se to nedá vůbec představit. Možná jste je viděli v nějakém filmu. Straší lidi tím, že je řezou na kousky, restují je ohněm a týrají je mnoha různými způsoby. Ti, kteří byli mučeni, hlasitě řvali bolestí.

Démoni vzali bratrance k velkému kotli naplněnému vařící vodou. On se zeptal: „Proč je ten hrnec prázdný? Nikdo tam není!“ Dostal odpověď, že ten hrnec byl rezervován pro bratrance Shakyamuni Buddhy, jehož jméno je takové a takové! Jeho duchovní praxe je všivá a peklo na něho čeká! Nakonec mu ukázali mnoho nástrojů, které používají na řezání, porcování, ořezávání lidí předtím, než je dají do vařícího kotle. Vysvětlili ty komplikované procedury krok za krokem, co bude uděláno jeho tělu, která část bude osmažená, z které části bude udělána nějaká omáčka, a jak dlouho to bude trvat. Četli celý velký seznam, který způsobil, že mu z toho nakonec stály vlasy hrůzou. On zvolal: „Oh! Ne! Nechci sem jít! Já sem nepatřím! Já patřím do nebe.“ Odpověď, kterou dostal, byla: „Musíš těžce praktikovat, aby ses dostal do Nebe, jinak peklo je připraveno, aby tě kdykoliv přivítalo.“ Bratranec nakonec velice vyděšen nahlas zakřičel. Potom ho vzal Shakyamuni Buddha domů.

Proto nebe a peklo jsou zcela v našich rukách. Rozhodnutí musíme udělat my. Nikoho neobviňujeme, že je na nás špatný, nebo neobviňujeme Boha z toho, že nás neochránil, protože Bůh jsme my, naše vlastní já. Když my nechceme chránit sami sebe, kdo bude chtít? Tady okolo není nikdo jiný! Každá osoba ve vesmíru je nezávislá duše. I my jsme si vědomi našeho božství a ďábla. My víme, co potřebujeme a co máme dělat. Nikdo se o nás nepostará. Pokud vytváříme dobré skutky, budeme sklízet dobré ovoce. Když budeme dělat ďábelské skutky, budeme dostávat špatné odplaty. Je to krystalicky čisté. Jsme svými vlastními mistry a my budeme rozhodovat o naší vlastní budoucnosti.

Nevadí, pokud jsme v minulosti chybovali. Můžeme si vybrat jinou budoucnost, abychom vyrovnali minulost. Dnes po zasvěcení jsem vyčistila vaši karmu z mnoha minulých životů. Je to děláno neviditelně, jako když zmáčknete knoflík na počítači, a tím spustíte program. Pokud budete opakovat vaše chyby, budou zase nahrány. Abychom se v budoucnosti ochránili od nabírání jakékoliv karmy, měli bychom dodržovat ta přikázání a být vegetariánem, abychom se vyhnuli nežádoucím vztahům s cítícími bytostmi. Je to pro naše vlastní dobro, když děláme dobré činy. Když milujeme a staráme se o trpící lidi, je to, jako bychom milovali a starali se o sebe, tím vytváříme dobrou karmu. Navzdory nashromážděné veškeré dobré, nebo špatné karmě, pokud k ní nebudeme připoutáni, můžeme uniknout odplatě, která je tím způsobená. Ať je karma dobrá, nebo špatná, pořád se musíme vracet zpátky. Nejlepší způsob je nemít žádnou dobrou, nebo špatnou karmu. Potom můžeme jít zpátky do Nebeského království.

Obdržet bez dosažení

Seděli jste tady dlouhou dobu, aniž byste se cítili neklidně. Měli byste cítit sílu klidu. Samozřejmě síla Buddhy nebo Boha vás neudeří jako elektrický šok. „Oh! Přichází to! Požehnání přichází.“ (Mistryně předvádí elektrický šok.) (Každý se směje.) Je to velice jasné. Jelikož je to naše vlastní síla, není to pro nás cizí. Je to tak pohodlné a přirozené, že si toho ani nemusíme být vědomi. Jsme si vědomi naší vlastní existence? Samozřejmě ne! Jsme tak zvyklí sami na sebe! Pouze pokud je tam někdo cizí, ucítíme rozdíl v atmosféře.

Proto si velice často nejste vědomi výhod, které pocházejí z meditace. Máte pocit, že tam žádné nejsou. Ony jsou tak jemné a přirozené, že musíte být velice pozorní a zaměřeni, abyste poznali, co jste obdrželi. Jak Srdce Súra uvádí, tady není nic, co byste mohli obdržet. Ačkoliv knihy Konfuciovy říkají, že my „dosáhneme“. Ve skutečnosti poukazují na stejnou věc. Není mezi nimi žádný konflikt! Tady není žádný konflikt mezi Sútrou Srdce a velkým učením, liší se akorát vyjádřením. Obě dvě mají pravdu, když říkají, že „je něco k dosažení“, nebo „není nic k dosažení“. Tento „objekt k dosažení“ není něco, co můžeme počítat nebo ukázat ostatním, takže nemůžeme mluvit o „dosažení“ toho.

Toto není smyslový pocit jako elektrický šok nebo hrozné zděšení; i když někdy ano. Když máme těžkou karmu nebo špatnou atmosféru, můžeme být šokováni, když Boží požehnání přichází, aby vyhnalo negativní síly. Pak se můžeme cítit šokováni, protože to je cizí jev. Boží síla a Maya jsou absolutní cizinci, protože druhá jmenovaná je vnější silou či entitou. Naše vlastní síla bude z ní cítit, že je cizí. Budeme cítit šok, jako když projdeme bitvou. Na druhou stranu však, pokud nemáme těžkou karmu nebo nejsme posedlí vnějšími entitami a energiemi, budeme se cítit velice pohodlně, tak jako kdyby se nic nestalo. Je to absolutně klidné, a proto to lze jen těžko zjistit. Stejně si toho všimneme, když vidíme světlo nebo slyšíme zvuk.

Někdy, když slyšíme zvuk, očekáváme, že se stane něco skvělého. Například, když vám bylo řečeno při zasvěcení, že můžete slyšet zvuk hromu, budete očekávat, až přijde hrom. „Jak se může stát, že jsem ještě neslyšel hrom?“ Je to skvělé, když slyšíte nějaké jiné zvuky! I když zvuk vnitřního hromu není tak šokující jako vnější hrom. Je to hlasitý rachotivý zvuk, který vypadá velice podobně jako hrom, ale není stejný. Nedá se porovnat se zvuky z tohoto světa. Jinak můžete přemýšlet – „on zmiňoval zvuk hromu, je to on?“ Vaše pochybnosti naruší vaši koncentraci a hrom také zmizí! (Mistryně a všichni se smějí.) Právě teď bratr zasvěcený řekl, že neslyšel nic jiného než zvuk „Óm...“, není to jeden z těch zvuků? Je! Někdy očekáváte příliš mnoho!

Berte to pomalu! Toto je pouze první den. Mnoho podivuhodnějších věcí se objeví ve dnech, které přijdou. Když budete pilněji praktikovat a šetřit více vaší energie, mnoho neuvěřitelných věcí se bude dít. Sami budete mít zkušenost s fenoménem „být odolní upálení ohněm a zabití mečem“, jak bylo zmíněno v kapitole univerzální dveře, pochopíte, co to znamená. Tuto pasáž můžete recitovat každý den, ale jste snadno pálení ohněm a okamžitě zabití mečem. Nikdy jste to ve skutečnosti nezažili. Ve skutečnosti je to symbolický fenomén, který nemůže být popsán slovy.

Lidé v dávných dobách to napsali, protože to zažili sami na sobě. My pokračujeme v recitování této pasáže kapitoly Quan Yin Bodhisattva univerzální dveře: „být odolný upálení ohněm a zabití mečem“, ale to se ve skutečnosti neděje! Pokud to není naše vlastní zkušenost, jak můžeme pokračovat v recitování toho? Je to stejně k ničemu. Byla to jenom zkušenost jiných lidí. Například někdo jí koláče a říká: „Tyto koláče jsou velice sladké a křupavé. Jsou opravdu vynikající!“ Nebylo by komické, kdybychom opakovali jeho slova? On je jedl, takže on ví a zapíše to, aby vyjádřil své pocity. Pokud my jsme je nejedli, nic o nich nevíme. Co můžeme vyjádřit? K čemu je recitování zkušeností jiných lidí? Proto je recitování zbytečné.

Nyní bude pro vás přínosné recitovat kapitolu univerzální dveře, protože rozumíte skrytému významu. Za prvé popisuje vizi Quan Yin Bodhisattvy a ostatní fantastické vize a připomíná zásluhy Quan Yin Bodhisattvy. Pak nám popisuje zkušenosti se zvuky Brahmy, přílivovými vlnami s nadsvětskými a jinými fantastickými zvuky. První část popisuje meditaci na světlo, zatímco druhá část popisuje meditaci na zvuk. Je to jasný a detailní popis vnitřních zkušeností. Později lidé jen recitovali slova, aniž by věděli, co znamenají!

Například tato naše sestra právě mluvila o tom, že viděla moje zjevení. Viděla mě ve svých snech v průběhu minulé noci a chtěla dnes velice brzy ráno přijít. A nyní během meditace v průběhu zasvěcení znovu viděla mé rozzářené zjevení, které však vypadalo velice podobně jako fyzická Mistryně venku, ale bylo krásnější a mělo hezčí šaty. (Potlesk) Než jsem přišla sem, ona viděla moji fotografii a myslela si, že mne viděla předtím, ale v jiných šatech. Ona mne viděla v červeném, ale potom jsem si oblékla na přednášku žluté, a ona měla pocit, že je něco špatně. Nyní dnes, když mám oblečeny tyto šaty, tak ona si vzpomíná! To jsou ty šaty, které viděla. Já mám mnoho různých šatů v různých barvách, z nichž některé jsou velmi šokující, abych se mohla obléknout podle chuti různých lidí. Občas mne uvnitř vidí v různých formách.

Šaty nejsou důležité, ale oblékám si je proto, abych umožnila lidem rozeznat mne. Velmi často mne vidí uvnitř dříve, než mne potkají. A pokud si nevezmu určité šaty, oni mne nemohou rozeznat a komunikovat se mnou a zapomenou na spříznění, které se mnou mají ze svého minulého života. Když mne vidí v těch šatech, oni si podvědomě vzpomenou a jejich praxe je rychlejší a stabilnější. Je tu mnoho podobných příběhů, ale jeden stačí. Nemáme zde tolik času, abychom jich slyšeli tolik. Předpokládejme, že nevidíme světlo, ale můžeme zde sedět, cítit se velice příjemně a klidně jako v samadhi, pak je to také velmi dobrá zkušenost. Den za dnem si vyvineme naši lásku, inteligenci a moudrost a náš život se stává stabilnější, cítíme se podporováni, velice jistě a bezpečně. To je také zkušenost a výhoda, která pochází z duchovní praxe. My neprovádíme duchovní praxi jen proto, abychom viděli světlo. Světlo nám pouze dává jistotu, že jsme na duchovní cestě a správně spojeni, takže můžeme mít klidnou mysl. Pokud nevidíme světlo, přesto však máme mír v mysli a víme, že jsme v bezpečí a že máme místo, kam můžeme jít, potom je to velice dobrá zkušenost.

Není nutné porovnávat se s ostatními. Proto vám radím, abyste neprozrazovali vaše vnitřní zkušenosti ostatním, a to ani zasvěceným přátelům, dokud vám neřeknu, že to je v pořádku.

Perly moudrosti

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 106

22.března 1989

Formosa

originál v čínštině

Pokud poté, co jsme se pustili do duchovní praxe, stále očekáváme slova ocenění, potom jsme skončili. Bude pro nás nemožné postoupit na vyšší úroveň naprosté svobody a klidu, kde není ani dobré, ani špatné, kde člověk není polichocen, když ho oceňují, nebo ho nebolí, když je pomlouván. Dosažení této úrovně musíme duchovně kultivovat a potřebujeme Osvíceného Mistra, aby vyzvedl naše vnitřní já.

Když nás Osvícená Mistryně vidí, ona bude okamžitě vědět, kde potřebujeme napravit a jak to udělat, jestli přísným nebo jemným způsobem. Proto pokud následujeme Mistryni v duchovní praxi, měli bychom respektovat její instrukce a naprosto nabídnout naše činy, mluvu a myšlenky Jí. Pokud je náš závazek poloviční, potom neobviňujte Mistryni, když něčeho nedosáhnete.

Mistryně nám dává polovinu, pokud žádáme o polovinu, a dává nám vše, když žádáme o vše.

**Měsíční festival
na Floridě.**

**Představení
Měsíční Bohyně.**

Když jsme se jednou pustili do duchovní praxe, neměli bychom myslet pouze na nás samé nebo se starat pouze o naše tělo a příjemné zážitky. Nesmíme zapomínat na utrpení ostatních. Proto bychom měli jít ven, i když nechceme. Cílem naší duchovní praxe je prospět ostatním, ne jenom nám samým. A to je skutečně vznešený ideál. Ochotně sdílet

s ostatními, jakékoliv dobré věci máme. To je ten skutečný záměr duchovní praxe.

Mistryně vypráví vtipy

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

Jízda na koni

News 106

3.května 1999

Ženeva, Švýcarsko

originál v angličtině

Byl jeden muž, který byl pozván na jízdu na koni, ale on nechtěl, velice váhal. Vlastník toho koně mu říkal: „Nedělej si starosti. Tento kůň je velice dobře trénovaný a velice, velice jemný. On tě zaveze tam za ty hory a automaticky tě přivede sám zpět. On sám zná cestu tam a zpátky – není to problém.“

Takže nervózní jezdec řekl: „Dobrá.“

Ale předtím, než odjel pryč, majitel mu řekl: „Jsou jenom dvě věci, které musíš dělat: Pokud chceš, aby šel kůň dopředu, potom řekni: „Díky Bohu.“ A pokud chceš, aby zastavil, řekni: „Alelujá.“

Tak asi hodinu jeli dobře a najednou se blížili ke srázu. Kůň začal cválat velice rychle dolů a už byli skoro u srázu. Muž začal velice panikařit, a potom si vzpomněl. Řekl: „Alelujá.“ A kůň ihned zastavil přímo na okraji toho srázu. „Oh,“ povzdechl si muž s úlevou „díky Bohu.“

Mrtvý racek

News 106

3.května 1999

Ženeva, Švýcarsko

originál v angličtině

Bylo jedno dítě, které šlo ven se svojí maminkou na pláž a vidělo racka, jak leží mrtvý na písku. Takže řeklo mamince: „Mami, co se stalo tomu ptáčkovi?“

Matka řekla: „Zemřel a šel do nebe.“

A ten malý chlapec chvíli přemýšlel a řekl: „A Bůh ho vyhodil zpátky sem dolů?“

